

2. Články 107 a 108 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá priznáva verejnoprávnemu vysielateľovi právomoci odlišujúce sa od všeobecného práva, ktoré mu umožnia, aby sám uskutočnil exekúciu neuhradených pohľadávok týkajúcich sa príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 11. decembra 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverfassungsgericht – Nemecko) – konanie začaté na návrh Heinrich Weiss a i.

(Vec C-493/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hospodárska a menová politika — Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/774 — Platnosť — Program nákupu aktív verejného sektora na sekundárnom trhu — Články 119 a 127 ZFEÚ — Právomoci ECB a Európskeho systému centrálnych bánk — Zabezpečenie cenovej stability — Proporcionalita — Článok 123 ZFEÚ — Zákaz menového financovania členských štátov eurozóny)

(2019/C 65/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverfassungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

Žalovaní: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Výrok rozsudku

1. Preskúmanie prvej až štvrtej prejudiciálnej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť rozhodnutia Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/774 zo 4. marca 2015 o programe nákupu aktív verejného sektora na sekundárnom trhu zmeneného rozhodnutím Európskej centrálnej banky (EÚ) 2017/100 z 11. januára 2017.
2. Piata prejudiciálna otázka je neprípustná.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 13. decembra 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Liège – Belgicko) – výkon európskeho zatykača vydaného na Marin-Simion Sut

(Vec C-514/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Európsky zatykač — Článok 4 bod 6 — Dôvod pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača — Trestný čin, za ktorý bol vo vydávajúcom štáte uložený trest odňatia slobody, za ktorý je možné vo vykonávajúcom štáte uložiť iba peňažný trest)

(2019/C 65/17)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Marin-Simion Sut

Výrok rozsudku

Článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že ak, tak ako vo veci samej, osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účely vykonania trestu odňatia slobody, má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte a má s týmto štátom rodinné, sociálne a pracovné väzby, vykonávajúci súdny orgán môže z dôvodov spojených so sociálnou reintegráciou uvedenej osoby odmietnuť vykonať tento zatykač, aj keď za trestný čin, pre ktorý bol vydaný tento zatykač, možno v súlade s právom vykonávajúceho členského štátu uložiť iba peňažný trest, pokiaľ v súlade s tým istým vnútroštátnym právom táto okolnosť nebráni tomu, aby trest odňatia slobody uložený požadovanej osobe bol skutočne vykonaný v tomto členskom štáte, čo musí overiť vnútroštátny súd.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 347, 16.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtej komora) z 19. decembra 2018 – Mykola Janovyč Azarov/Rada Európskej únie

(Vec C-530/17 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov — Zaradenie mena odvolateľa — Rozhodnutie orgánu tretieho štátu — Povinnosť Rady overiť, či toto rozhodnutie bolo prijaté pri rešpektovaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu)

(2019/C 65/18)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Mykola Janovyč Azarov (v zastúpení: A. Egger a G. Lansky, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: J.-P. Hix a F. Naert, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. júla 2017, Azarov/Rada (T-215/15, EU:T:2017:479), sa zrušuje.
2. Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú pána Mykolu Janovyča Azarova.
3. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v prvostupňovom konaní, ako aj v tomto odvolacom konaní.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 374, 6.11.2017.